

[illegible]

„Pigespejderne“ 40 år	2	How we found	
BP-året 1957	3	Mr. Livingstone	10
Astronomimærket	4	På eventyrrejse til	
Patruljekonkurrence, 1. del	5	„De tusind søers land“ . . .	12
Fødselsdagsspil	6	Salg af Spejderjul	13
„Kløverhytten“ i Skåde-		Postbox	13
bakke	7	Vor korsstingsserie	14
1. Lyngby trop 40 år	7	Patruljeførerlejre	15

Kære spejdere!

Vi er allerede så langt inde i det nye år, at I ville rynke på næsen, hvis jeg ønskede jer: Godt nytår! Så det nøjes jeg så med at tænke. Men vi kan i stedet for sige: *Til lykke til vort gamle blad, som lige er fyldt 40 år.*

I 40 år har mennesker skrevet til dette blad. For nogle faldt det let, hjertet og hovedet var ynglende fuldt af noget, som fyldte ark efter ark. For andre var det knapt så nemt, men de havde noget, de ville fortælle om, noget godt, de havde oplevet, som alle skulle vide noget om, de skrev med hovedet lidt på skrå og tungen i den ene mundvig, stregede ud og skrev videre. Og der var mange, der havde rigtig svært ved at udtrykke sig, men som havde noget i sig, en spejderoplevelse, en instruktion, en erfaring, som andre skulle nyde godt af, og de sad i timevis med det tomme papir foran sig og bed i blyanten, og de drak kaffe, og mere kaffe, og gik en tur for at fange ordene, og til sidst kom de.

I 40 år har tegnere for sig set spejdere i alle

situationer og kradset dem ned, som de så dem stige ud af beretninger og instruktioner, og kvadratroden og mellemproportionalen og tværsummen af dem alle var Tinka, Tinka gennem tykt og tyndt!

I 40 år er hver måned eller næsten hver måned en tyk pakke gået af sted til trykkeriet, blevet pakket op, sorteret, sat og brudt om o. s. v. og gaaet gennem maskiner, som også udviklede sig og blev til nye maskiner med større muligheder, så bladet stadig kunne optræde i ny og bedre form.

I 40 år har postbude bragt bladpakkerne ud over hele landet. Pakkerne blev stadig flere, og de blev større, og de spredtes ud til endnu flere små og store byer på Danmarks-kortet.

I 40 år har stadig flere spejdere fået det blad, som var deres eget blad.

I 40 år var bladet en hilsen fra korpset ud til hver enkelt spejder. Det fortalte jer om, hvordan arbejdet kunne gøres bedre, det bragte bud fra andre landes spejdere, det fortalte om store og små begivenheder, som tilsammen skabte korpsets historie, det fortalte den, der kunne læse rigtigt, en hel del om, hvad det er at være spejder, hvad meningen inderst inde kan være med alt det, I sysler med i patruljer og troppe...

Der kan tænkes meget og skrives meget på 40 år, og der kan læses nogle kilometer bogstaver — og glemmes meget.

Hvad skal vi ønske for vort 40 år gamle blad? Der står tre spejdere ved mit bord, de har skjorterne i hånden, og deres kinder er røde som juleæbler efter en godt anvendt juleferiedag. „Hvad ønsker I for bladet?“ spørger jeg, og de er straks fulde af ønsker, den ene vil have historier, den anden vil have konkurrencer, den tredje vil have masser af Tinka, den første vil også godt have billedinstruktioner, den anden vil have mange billeder, både tegninger og fotografier, og den tredje ønsker til sidst bare, at „det må være et godt blad“.

Og lad os standse ved det. Ja, gid vort gamle blad må blive et godt blad, et godt spejderblad; det kan ikke altid interessere alle lige meget — men hvis det bare hver måned sender en hilsen til dig, til hele patruljen og jeres trop — til alle dem i division og distrikt, udover korpset, langt op til Grønland og ned til dem i Sydslesvig, så er det et godt blad! Venlig hilsen!

Mange tanker går den 22. februar på langfart ...

↑ Dorte til
Philippinerne

Sybille Bruun
og Hanna Lund
↓ til Brasilien

Jytte Feddersen til Grønland →

← mange spejdere til verdens-
lejre i Schweiz, England
og Canada

... og hvor mon vi to skal
hen, når det bliver
vores tur?

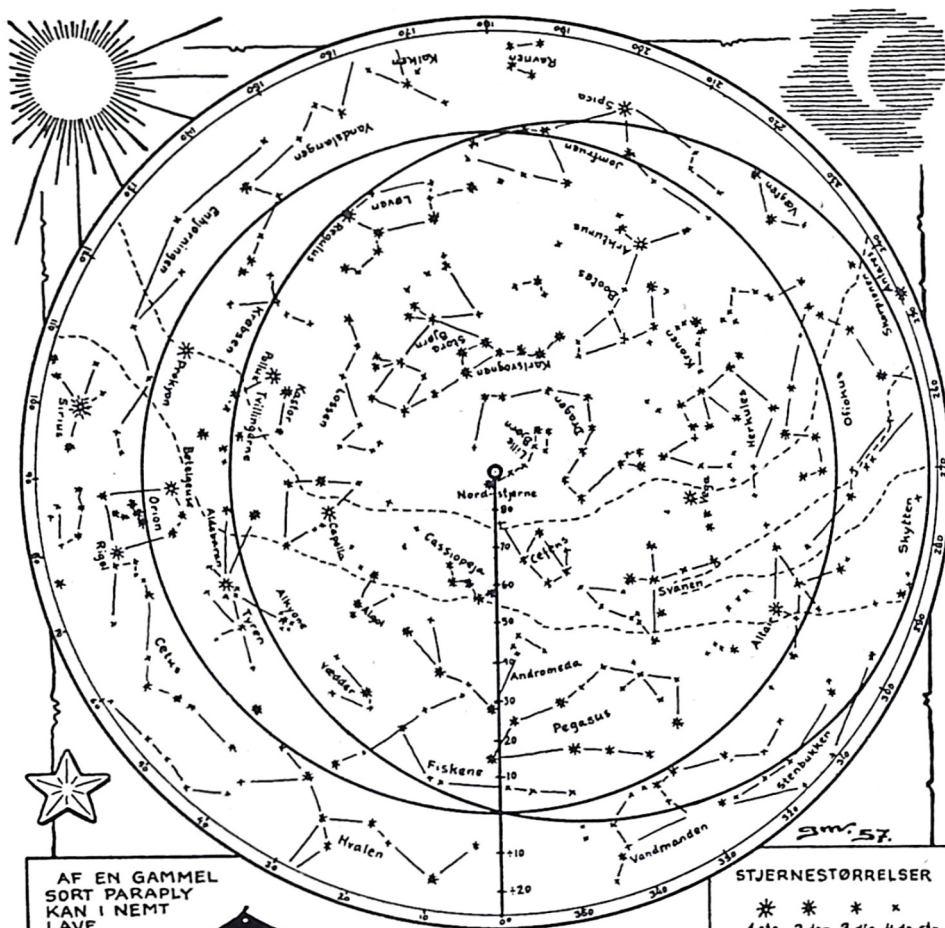

ASTRONOMIMÆRKET

ASTRONOMI... mon ikke det er et af de punkter, som spejderne får gjort mindst ved? Min erfaring er, at det ved man ikke noget om, eller i hvert fald ikke ret meget. Dog hører det med til spejdersport at vide noget om sol, måne og stjerner og kende nogle stjernebilleder — kunne orientere sig på himmelhvelvingen.

Vi har et duelighedstegn, der hedder „Astronom“, hvortil der kræves en hel del viden, som man ellers ikke har, når man er i spejderalderen. Og så synes jeg, at det er lige så spændende som det meste andet spejdersstof. Men synes I, at det er spændende? Hvordan skal I få lært at skelne mellem det mylder af stjerner, man kan se på himmelen i efteråret?

Vi begynder småt. Med en enkelt ting. Først når den er lært, tager vi fat på den næste. Så bliver der ingen forvirring eller blander sammen på alle de mange stjerner.

Det mest kendte stjernebillede er nok Karlsvognen. Find den derude på aftenhimmelen. Den består af 7 klare stjerner. Hver gang, du kommer ud om aftenen, kigger du efter den, til du til sidst er helt sikker på, hvor du skal finde den.

Når du kommer ind, tager du en pose med små papirstjerner (man kan købe dem, især ved juletid) og lægger Karlsvognen på bordet.

I patruljen har I hver en pose stjerner, som I laver stafetløb med. I stiller op til stafetløb. Føreren nævner et stjernebillede (for I er efterhånden så dygtige, at I kender flere derude på aftenhimmelen). Den første spejder løber frem og lægger den første stjerne. Nr. 2 lægger den næste, og I fortsætter med hver at lægge en stjerne, indtil hele stjernebilledet er færdigt. Hvilken bliver først? Den hurtigste — ja, men stjernebilledet skal også være helt rigtigt lagt!!!

Eller I kan selv være stjerner. Føreren nævner et stjernebillede, og spejderne danner det ved at stille sig på stjernernes plads i billedet.

Har du en gammel paraply derhjemme? Helst en af de rigtig store, sorte. Hvis du må få den, kan I lave jeres egen stjernehimmel ved at klistre stjernebillederne på deres rigtige plads inden i paraplyen. Når I slår den op, har I altid en „færdig“ stjernehimmel at øve jer på. Når I går hjem fra spejdermøde, finder I igen alle de mange forskellige stjernebilleder. Hvem finder flest, som hun kender?

Til duelighedstegnet skal I kende hele 15. Men da der er nok af dem, kan det jo ikke være så svært.

Før kompassets tid brugte man solen om dagen og stjernerne om natten til at finde vej efter. Når søfolkene drog ud på havet og slap landet af syn, havde de ikke andet at holde sig til. Derfor gjaldt det om at være sikker i sin stjerneviden, hvis man ville nå rejsens mål. — Ville I i patruljen kunne finde vej en mørk, stjerneklar aften — kun efter stjernerne i ukendt terræn? Prøv engang på en tur at finde frem, når I får opgivet de kompasretninger, I skal gå i, men intet kompas har, kun stjernerne.

Solen og månen kan I alle sammen finde, uden at en fører behøver at udpege dem for jer. Og de mange andre punkter i duelighedstegnet er mest læsestof, som I er nødt til at lære efter bøger.

G. L.

AF EN GAMMEL
SORT PARAPLY
KAN I NEMT
LAVE

KLÆB
ELLER
MAL
STJERNERNE
IND PÅ
DUGEN

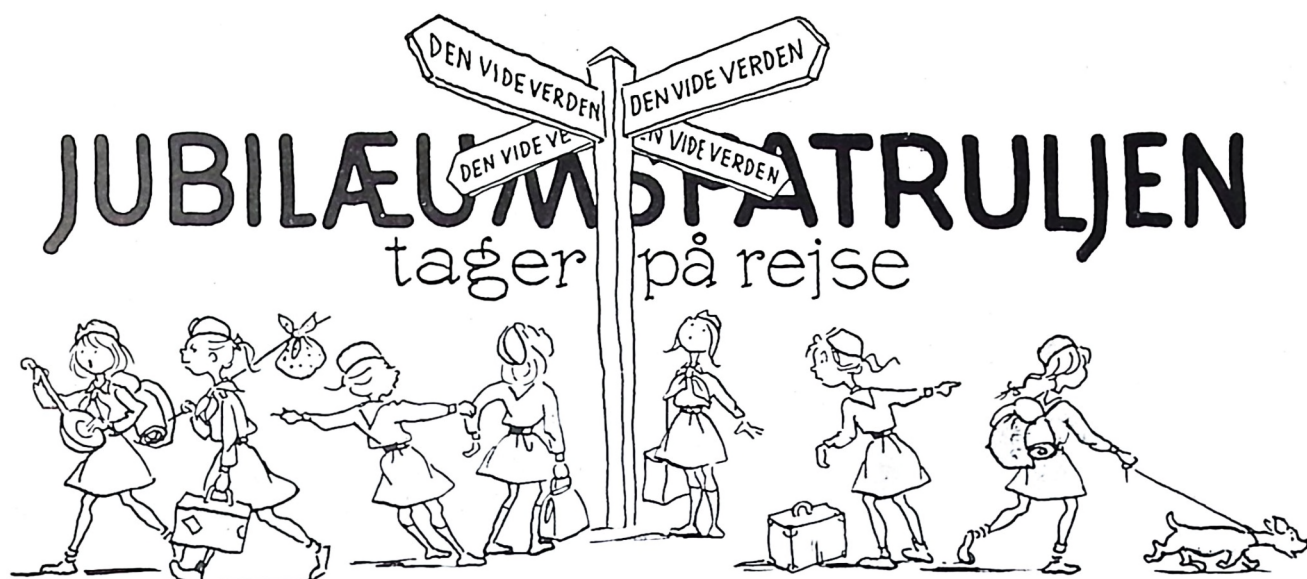
JERT EGET
PRIVATE STJERNEKAMMER

STJERNESTØRRELSER

* * * *
1.ste 2.nde 3.dje 4. de str.

FREMSTIL ET KORT
SOM DETTE OVER KOMPAS OG MÅNEFASER

NÅR MÅNEN ER OG KLOKKEN ER:	1. KV.	FULD	SIDST. K.	NY
12	SØ	Ø	NØ	N
15	S	SØ	Ø	NØ
18	SV	S	SØ	Ø
21	V	SV	S	SØ
24	NV	V	SV	S
3	N	NV	V	SV
6	NØ	N	NV	V
9	Ø	NØ	N	NV

Den store nordiske patruljekonkurrence begynder!

I årets 5 første blade kommer en konkurrence for alle kvikke patruljer. Alle nordiske korps deltager, og vi tænker os, at det er den internationale patrulje fra sidste år, som skal ud på en eventyrrejse. I får 6 uger til hver hold-besvarelse, som sendes til redaktionen (Ellemosevej 89, Hellerup), de første inden 15. marts. Til sidst udtages de 3 bedste hold-besvarelser, og de præmieres flot i anledning af bladets 40 års jubilæum. Husk at forsyne alle besvarelser med patrulje- og tropsnavn! Mærk kuverten: Patruljekonkurrence.

1. præmie: Gavekort på 100 kr. til depotet
+ abonnement på 3 skandinaviske spejderblade 1 år.
2. præmie: 1 patruljekokkentelt
+ abonnement på 2 skandinaviske spejderblade 1 år.
3. præmie: Den nye pigespejderhåndbog
+ abonnement på 1 skandinavisk spejderblad 1 år.

Punkt I: London

1. Inden rejsen til London udfærdiger patruljen et pas (en nøjagtig kopi af et rigtigt pas) på patruljeførerens navn.
2. Det undersøges, hvor meget omtrent patruljen skal have vekslet til udenlandsk valuta.
Hvor veksles den?
Hvad er kursen?
3. Alt undersøges angående billetter fra patruljens hjemsted til London. En plan med alle oplysninger og priser udarbejdes.
4. Patruljen tager af sted — og en fantasibeskrivelse af rejsen nedskrives.
5. Patruljen kommer til London (er kommet til London) og skal bo på Our Ark, men hvor ligger det?
6. Første dag i London er helliget B. P.-minder.
Hvor findes de? — og hvad findes der?
7. Anden dag er patruljens egen, som bruges til at bese de dele af London, der interesserer mest, og til at købe souvenirs (de mest karakteristiske). Hvad ser og hvad køber I?
8. Skriv hjem! Hvad koster frimærket, og hvor lang tid (ca.) tager brevet om at nå hjem?
9. Rejsen går videre til Our Cabana i Mexico.
Hvilken rute vil I følge?
Hvad er (ca.) prisen?
Hvor lang tid tager det?

ET FØDSELSDAGSSPIL

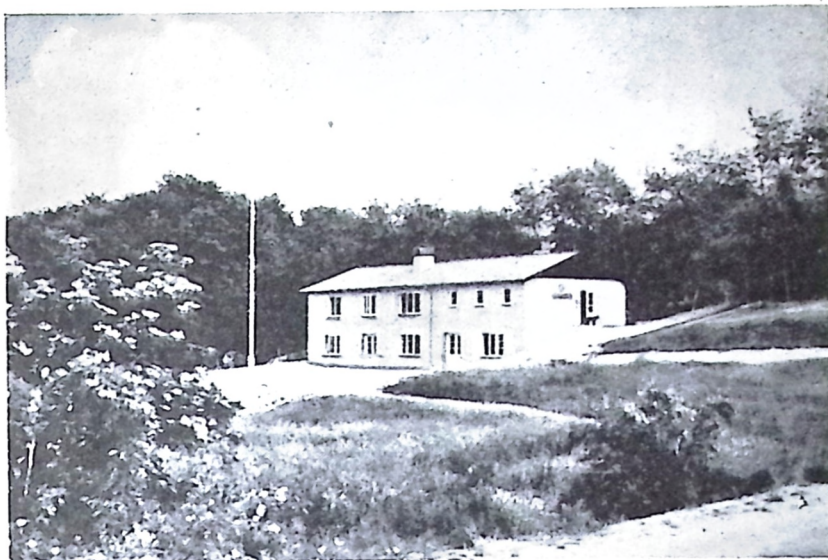
findes på midtersiderne.

I spiller ved skiftevis at kaste en tærning, naturligvis begynder I ved 1918 — bladets første udgivelsesår. Man rykker frem lige så mange felter, som terningen viser. Den, der ikke svarer rigtigt på spørgsmålet, må vente en omgang, før hun kan deltage igen.

Hvem kommer først gennem 40 års oplevelser?

- 1918 *Bladets første redaktør var det*
Inger Boye Petersen?
Estrid Ott?
Annesofie Hermann?
- 1919 *Var „Rugbrødsindsamlingen“ en indsamling til*
Ungarerne?
Sydslesvigerne?
Russerne?
- 1920 *Hvem valgtes til spejderchef dette år:*
Märta Stjernswärd?
Grevinde Brockenhuus-Schack?
Johanne Marie Willer?
- 1921 *Korpsets første bestyrelsesformand var det*
Lengsgrevinde Reventlow?
Hanna Lund?
Sybille Bruun?
- 1922 *Elisabeth Flagstad startede en skole, var det*
Korinth landbrugsskole?
Ida Holst's skole i Svendborg?
Spejderskolen?
- 1923 *Begyndte Pigespejderdepotet i en kælder i Vestervoldgade?*
et skab på Spejderskolen?
en bagbutik i Odense?
- 1924 *„Pigespejdernes Fællesråd“ oprettedes, og det er et råd af*
alle førerne i D. D. P.?
alle pigespejderførere i Skandinavien?
nogle få indsigtsfulde førere fra D.D.P.- og K.F.U.K.-spejderne?
- 1925 *Dette års store begivenhed på Brahe-Trolleborgs jorder, var det*
Korpsturnering?
Egeskov marked?
Dyrskue?
- 1926 *Holdtes det første skandinaviske pigespejderstævne på*
Kokkedal?
Brahe-Trolleborg?
Fæno?
- 1927 *B.-P. rejste gennem Danmark på vej til*
Stockholm?
Berlin?
Helsingfors?
- 1928 *Hvem var mon egentlig spejderchef på dette tidspunkt?*
Johanne Marie Willer?
Naka Haugwitz?
Elisabeth Flagstad?
- 1929 *Vi fik vore første blåmejser, der først kaldtes*
Rødkælke?
Kyllinger?
Spurveunger?
- 1930 *Korpset får endelig, hvad det så længe har manglet:*
Førertræningssted?
Førerblad?
Speciel føreruniform?
- 1931 *„Pigespejderne“ får ny redaktør, er det*
Hanna Lund?
Rigmor Schiødt?
Meise?
- 1932 *Korpset indfører*
blå badedragt med emblem?
lyseblå lejrkit?
blåternede shorts?
- 1933 *Vort røde tørklæde skiftedes ud med et grønt, fordi*
andre foreninger brugte også rødt tørkl.?
den røde farve smittede af?
fordi grønt er håbets farve?
- 1934 *Staten indførte uniformsforbud, der gjaldt for*
Spejdere over 14 år?
Drengespejdere?
Blåmejser?
- 1935 *Vi fik vor første protektrice, og det var*
Dronning Alexandrine?
Prinsesse Caroline Mathilde?
Kronprinsesse Ingrid?
- 1936 *Vi fejrede korpsets 25 års jubilæum med en kæmpefest på*
Københavns rådhus?
et stort hjælpearbejde?
en korpsturnering på Brahe-Trolleborg?
- 1937 *D. D. P. tilsluttede sig „Spejdernes og Våbnernes frivillige Donorkorps“, der er et*
Sct. Georgsgilde?
en sammenslutning, hvis medlemmer giver blod til syge?
et spejderorkester?
- 1938 *Dette år havde danske spejdere besøg af*
Lord og lady Baden-Powell?
Hertugen og hertuginde af Windsor?
Det engelske kongepar?
- 1939 *Vi fik „De blå Pigespejders lejrplads“, der er*
et hjørne af Ermelundssletten?
Brahe-Trolleborg Slotspark?
en smuk plet på en lille ø i Lillebælt?
- 1940 *Korpset købte „Pigespejderhuset“, der ligger*
i Nordsjælland?
i Læssøgade i Odense?
i Lundsgade i København?
- 1941 *Korpset afholdt en stor patruljekonkurrence, der var*
en samariterkonkurrence?
en kappestrid i lejrspø?
en leg, hvori patruljerne skulle beskrive deres hjemstavn?
- 1942 *Vi solgte 50.000 lodsedler til fordel for os selv?*
„Red Barnet“?
Finlandshjælpen?
- 1943 *Der var mødeforbud og „spørretid“, fordi her var*
Polioepidemi?
Krig i landet?
Epidemi af A-influenza?
- 1944 *„Pigespejderne“ fik den redaktør, det har haft indtil nu, og det er*
Märta Stjernswärd?
Birte Gulmann?
Annesofie Hermann?
- 1945 *Vi oplevede alle en meget stor begivenhed:*
Alle tiders korpslejr?
Kong Christian X's regeringsjubilæum?
Danmarks befrielse?
- 1946 *Sangen om „Danmarks glade blå“ skrev*
Annesofie til os som
Lejrsang i korpslejr på Brahe-Trolleborg?
Patruljesang til Akela-patruljen?
Tropssang til Lyngby trop?
- 1947 *På Fæno holdtes den fjerde treklovertræning. En treklovertræning er*
en lejr for handicappede spejdere?
en lejr, hvor man spiser gule ærter hver dag?
en særlig førertræning?
- 1948 *D. D. P. fik sin nuværende bestyrelsesformand, og det er*
Fru Sybille Bruun?
Anna Maria Christoffersen?
Hanna Lund?
- 1949 *Den grøn-blå kamp om dronningens to lysstager afsluttedes med*
en lejr på Fæno?
en turnering på Hylkedam?
en fest i K. B.-Hallens i København?
- 1950 *I anledning af korpsets 40-årsdag oprettedes et*
legatfond, som yder hjælp til patruljeførertræninger?
er et rejsefond?
giver hjælp til indkøb af telte?
- 1951 *„Rohden-lejren“ var en korpslejr ved*
Vejle fjord?
ved Sanderumgård på Fyn?
på Bornholm?
- 1952 *Nye, fjerne troppe blev med særlig glæde knyttet til D.D.P., og vi fik kammerater i*
Sydslesvig?
på Færøerne?
på Grønland?
- 1953 *Korpset afholdt igen en turnering, og præmien var denne gang*
en solværehale?
dronningens 2 solvlysestager?
kongepokalen?
- 1954 *Vi fik „Jægergården“ ved Snekkersten, som er*
en herregård, hvor korpset kan lægge sine store lejre?
et hvilehjem for trætte førere?
et førertræningssted?
- 1955 *Sct. Georgsgildene gav de grønne og blå pigespejdere en gave, og det var*
Paradislejren ved Silkeborg?
50 telte til udlejning til nye troppe?
et rensdyrgevir til at anbringe over døren til Jægergården?
- 1956 *Hvorfor klippede og samlede vi allesammen frimærker? Var det*
for selv at tjene på salget af dem?
til frimærkesamlende spejdere i andre lande?
for at hjælpe piger og drenge verden rundt til at blive spejdere?
- 1957 *Vi fejrede B.-P.-året, det var*
100 årsdagen for Baden-Powells fødsel?
100 årsdagen for Baden-Powells død?
det år, lady Baden-Powell rejste 100 kilometer gennem Danmark?
- 1958 *„Pigespejderne“ bliver 40 år, og vi ønsker*
bladet og dets læsere til lykke,

„Kløverhytten“
i
Skådebakke

Arhusdivisionerne har i Skådebakke for snart et år siden indviet „Kløverhytten“, som vi ser på billedet. Hytten har allerede haft mange gæster og dannet fortrinlig ramme om distriktsstævner o. lign., men den fornemste gæst var dronningen, som vi her ser skrive sit navn i gæstebogen.

1. Lyngby trop er også blevet 40 år

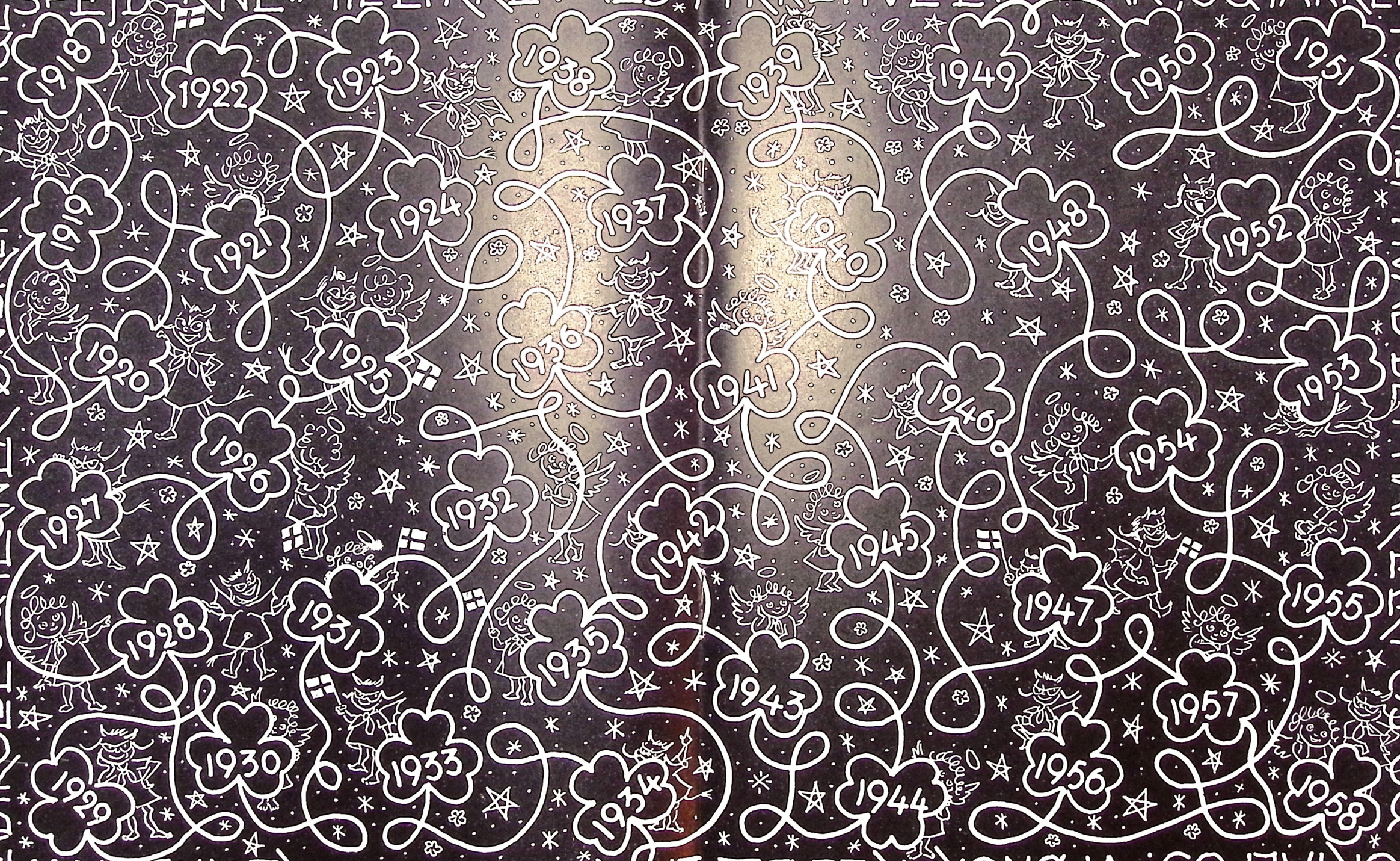
Den 10. november fyldte 1. Lyngby trop 40 år. Denne begivenhed blev fejret lørdag den 9. med en spejderfest på hotel Lyngby, hvor spejdere og blåmejsler underholdt meget festligt. Salen var fyldt til sidste plads af forældre, gamle spejdere og venner af troppen.

Efter underholdningen fortalte Grethe Weiss, som er en af troppens pionerer, lidt om gamle dage, da troppen hed „Hvidegård“. Det var meget morsomt at høre om, hvordan den for 40 år siden var blevet startet af Sisser Clauson

Kaas; hun havde sat en annonce i villabyernes blad, „Piger søges“, og der meldte sig da 8. Heraf var 2 mødt op for at fejre deres trops fødselsdag; foruden Grethe var det læge Ane Madsen. Efter at Grethe på en fornøjelig måde havde fortalt lidt om spejd for 40 år tilbage, overrakte hun på de gamle Hvidegårdspejders vegne en brændekurv. Derefter talte Ditte og lykønskede sin gamle trop og gav fra divisionen en spejderstatuette. Derpå overrakte en spejder fra hver af de øvrige troppe i divisionen, som alle er startede ved deling af 1. Lyngby, de 5 nordiske flag. — Efter dette var der livlig afsætning i tombolaerne, hvor tropsrådet, blåmejsler og spejdere havde gjort et stort arbejde, og aftenen sluttede med spejderbal.

L. G. B.

BLADTROLDE OG TEJNER ØNSKER "PICE" SPEJDERNE " TIL LYKKE MED FYRRETYVE LANGE ÅR, OG TAKKER FOR ALT HVAD DET HAR LÆRT OS OG FORTALT OS I VI ØNSKER BLADET LYKKE OG HJELD I FREMTIDEN !!

★ HOW WE FOUND MR. LIVINGSTONE

Fra bogen „Akelapatruljen“
af Annesofie Hermann.

Beretning om en patruljes eventyr
for omtrent 40 år siden.

Hvad oplever
Akelapatruljerne i dag?

Hver gang de i radioen efterlyser mennesker, der er bortgået fra deres hjem og „befrygtes at flakke om i nedtrykt sindstilstand“, må jeg tænke på patruljens møde med mr. Livingstone.

Det var i de meget gamle dage, da radioer var endogså ganske overordentlig sjældne og nærmest noiseless, så man med lige så stor virkning kunne udsende sit SOS med flaskepost i et verdenshav som at betro det til radioens svage æterbølger — at byens drenge- og pigespejdere blev udkommanderet for at deltage i eftersøgningen af en bortgået patient fra det nærliggende sindssygehospital.

Halvdelen af den stedlige politistyrke var syg — han sad hjemme med sit ben på en stol og havde podagra som Knold og Tots berømte far — og den anden halvdel var kommet til at drikke mere øl og det, der var hedere, end sundt og hensigtsmæssigt var for en spøjager en meget varm sommer-eftermiddag.

En plejer fra hospitalet fortalte, at patienten havde sit eget tøj på, diplomattrakke, sejlsportskasket og et langt, bølgende fuldskæg.

Det var den instruktion, vi fik — og så startede vi.

Nu må man ikke tro, at der var tale om noget slags samarbejde mellem patruljerne, vi gik til eftersøg-

ningen som til en ekstra fornujelig sporleg, trak lod om, hvilken vej vi vi mumlende drøftede, hvad vi egentlig af lodtrækningen og traskede så af, skulende lidt til de andres udrustning og sammenlignende chancerne. I høj grad misundt af alle var en drengespejderpatrulje, der rykkede ud med en lille kærre og en grævlingehund!

Selv medbragte vi redningsreb, lommemad, en citoforbindspakke, signalflag, en havesaks, en flagermuslygte — og besked hjemmefra om at komme tilbage inden mørkets frembrud.

Det var en dejlig sommereftermiddag, frisk efter en sommerlig byge, med klare farver over de allerede gullende marker; fjern brølen af køer, bisummen og lidt skinger fuglekvidder, — alle de lyde, der hører en sommereftermiddag til.

Eventyret var over os.

Meget fornuftigt gik vi til værks, spurgte os for i gårdene og forsinkedes kendetligt af mange forklaringer om patienter, der tidligere var kommet denne vej og havde sagt og gjort sære ting — samt af tilbud om kaffe og saftvand og nymalket mælk, hvilket vi altsammen tog imod for ret at være rustede mod det ukendtes krav til vore evner og modstandskraft. Enkelte steder vrissede de ad dette her nye spejderpåhit, og i et lille bin-

dingsværkshus spurgte en lillebitte, kuglerund og glad kone os, om vi hørte til Jehovas vidner?

Gårdene blev efterhånden sjældnere, udsynet friere, — og ikke så meget som skyggen af et bølgende fuldskæg havde vi set.

En begyndte at fable lidt om fodspor, og vi fandt virkelig overordentlig store og særdeles mistænkelige fodspor i vejkanterne, som i lang tid opmuntrede vor jagt, indtil vi kom i tanker om, at vi jo ingenting vidste om vor patients fodder eller spor, de behøvede jo strengt taget ikke være store, fordi manden havde et stort fuldskæg!

Vejen delte sig mod skoven langt borte og ned mod en landsby. Krigsråd: Giv agt, venstre sving! De to små var begyndt at blive lidt trætte, de lidt større varmesure med småfjantede anfald.

Wikkelvejr var af en eller anden grund pludselig blevet bekymret ved hele historien, og kun korporalen og jeg masede frem ansvarsbevidste, mens vi mumlede drøftede, hvad vi egentlig skulle gøre, hvis vi traf manden i diplomattrakken og sejlsportskasketen??? Ganske vist var vi otte, men de to kunne vi ikke regne med, kunne vi ikke forsvare at regne med. Hvis han ikke gik godvilligt med, hvad så? Og hvilket knob skulle man så an-

vende, når man bandt redningsrebet om hans mave, pælestik, råbåndsknob eller trompetstik?

Og så fandt vi lommestørklædet! Det lå i vejkannten, et stort groft et med en rød og en blå kant og hospitalets stempel i hjørnet.

Vi slog kreds om det, fulde af forbløffelse og betagelse; situationens virkelighed gik op for os og ansvaret — og mine 15 år — og kampånden — og alle de andre patruljer, der nu travede ud ad de blinde veje.

Det var ikke længe siden, lommestørklædet var faldet, det var tørt og måtte være tabt efter regnen. Det var virkelig et spor. Vi var lige ved skoven nu, en lille uvejsom skov, som vi kendte såre godt fra utallige lege, overvelser og dromme. Al træthed, surhed og modløshed var som blæst væk: nu gjaldt det patruljens ære — jo, det må indrømmes, det gjorde det mere end patientens ve og vel.

Vi sendte de to små hånd i hånd og med store øjne tilbage til den nærmeste gård med et brev. En blev sat på vagt ved stengærdet ind til skoven og en anden på en lille kæmpehøj, der havde god udsigt over skovbrynet. Mere kunne vi ikke finde på, og flere kunne vi ikke afse, mindre end fire kunne vi ikke være om at gennemgøge selv en lille skov.

Til at begynde med sneg vi os på indianervis fra træ til træ, men det tog lang tid, gjorde stort rabalder, var meget besværligt og førte ikke til noget.

Det var — og det er — en dejlig lille skov, og jeg vil ikke for alt i verden sige, hvor den er. Bregnerne voksede højt og tæt, kaprifolierne blomstrede og blandede deres søde duft med lugten af varm harpiks. Der var solvarme, vilde hindbær og mange af disse høje lilla-røde blomster, som vi kaldte rævehaler, men som vist nok hedder noget helt andet, men Woodcraften var ikke rigtig opfundet dengang. Der var helt stille bortset fra trommelyden af en spættes næb mod en hul gærdestolpe.

Eventyret var igen over os.

Der sjokkede vi stille af, fire store piger slæbende på så mærkelige effekter som et redningsreb, en havesaks (hvad mon vi havde tænkt os med den?), signalfag og flagermuslygten — og uden at anc, hvad vi skulle stille op, når vi fandt vor ven om lidt, om forhåbentlig lidt. Stille vandrede vi gennem den soldirrende skov, spændt ved hver drejning af vejen, mismodige på de lange lige strækninger. Ind i mit sind sneg sig pludselig en lammende rædsel for, at manden skulle have hængt sig, at vi ville finde ham dinglede og at vi ved lov var forpligtede til at skære ham ned, en rædsel, der var så stor, at jeg var lige ved at vende om og løbe ud af denne fortryllede, mennesketomme skov med min klirrende, idiotiske lygte!

Vi drejede ind på en lille sti, hvor brombærrankerne næsten hindrede os i at komme frem og skyggede for udsynet — og der ved en krumning af stien under et gammelt egetræ sad en meget høj mand i diplomatfrakke, sailorkasket og langt gråt fuldskæg — og syede på et lille korsstingsbroderi, der så ud til at være noget med et dannebrogssflag mod en lille blå himmel! Ved siden af ham stod en opslået violinkasse med en pakke smørrebrød og noget, der så ud til at være et konversationsleksikon. Inden vi havde sunket spytet af forbavelse og den boblende latter, der altid senere vældede op i os ved erindringen, rejste manden sig op i sin umådelige højde, løftede kasketten og rakte mig hånden: „Goddag, mr. Stanley. Jeg er, som De rigtigt har gættet, mr. Livingstone!“

Vi trykkede hinanden hjerteligt i hånden, og enhver bekyrning var som blæst ud af mit hjerte. „Ja, vi skal vel videre?“ sagde mr. Livingstone inden jeg havde nået at tænke over, hvad vi nu skulle gøre, „måske en af slaverne kan bære min bagage, men endelig forsigtigt!“ mumlede han, mens han omhyggeligt pakkede det lille broderi sammen og lagde det ned i violinkassen til leverpostej og Salmonsens. En „slave“ tog violinkas-

sen, og karavanen satte sig i den for karavaner ejendommelige vuggende gangart tilbage gennem Afrika. Mr. Livingstone var vist træt, for han sagde ikke ret meget, men til gengæld så meget mere forbavsende ting som: „Jeg vil sige Dem, jeg spiser aldrig orne under tre meters vinge-fang. Det skulle De også gøre Dem til regel“, eller „jeg tager altid korsstingsbroderi med til Afrika. Det tager transpirationen“, — og lige før vi nåede skovbrynet: „Den østre slave trækker på sit fjermer ben — dette bør beskæres!“

Det var blevet aften, da vi nåede ud af skoven. Kirkeklokkerne ringede ave langt borte, og skyggerne var lange og blå. Vi var trætte nu, allesammen, men hen ad vejen kom — oh livsalige syn! — en af hospitalets store grå arbejdsvogne, hidkaldt ved de smås virksomhed, og derfor var de ikke de mindst vigtige over turens heldige udfald.

Jeg så lidt bekymret på vor høje, skæggede ven, mr. Livingstone, ville han mon ikke føle sig besvæget? Men han så meget tilfreds ud, som han med sin violinkasse besteg vognen. Heldigvis var der plads til os alle.

Det havde i sandhed været et eventyr — og nu var det forbi.

— Oppe på mit loft står en gammel laset og stovet patruljestander. Man skal kende den for at kunne se, at den bærer et lidt klodset ulvehoved og navnet AKELA. På stangen sidder mange små sort- og brunskjoldede solvplader med data og ulæselige inskriptioner, der kun for os otte er fulde af sjove og gode minder. Iblandt dem sidder et lille skjold, hvorpå der blot står „mr. Livingstone“. Dette vakte dengang forældres og tilfældige nysgerriges ikke uberegtigede undren.

Vi fik den som en ærlig talt temmelig ufortjent belønning for vor hjælp hin varme sommerdag. Man havde været i tvivl om, hvad der egentlig skulle stå på solvpladen. For os var der ingen tvivl, der kunne kun stå een ting: „mr. Livingstone“.

Kåtan

er der badet i den finske sauna (badstue). Mindst hver lørdag aften går man i badstue; der er fyret under stenene og vandet i flere timer, og nu hældes vand på de gloende sten, så rummet fyldes af hed damp — varmest er der på den øverste bænk, og her opholder man sig, til man er aldeles våd og opløst, og så skrubbes og skures der — og afsluttes med en dukkert i havet eller søen. Den sidste gang var luften kun 8° og vandet tilsvarende koldt.

Det var tredje sommer, Finlands svenske Flickscout-förbund afholdt arbejdslejr ved den nu færdige skihytte ca. 250 km nord for polarcirklen. Denne gang gik arbejdet ud på at save og kløve fyrrestammer til brænde for de kommende vintre og i øvrigt tjære hus og rydde bygge-

På eventyrrejse til „De tusind søers land“

En københavnsk spejder, Birgit Hass, har oplevet 6 uger i finske lejre sidste sommer

Det var højsommer og varmt, da båden lagde til i Helsinki og unionssekretæren tog imod mig. Så blev jeg bortført og opvartet for senere at blive proppet i en bus til lejren. Troppen, der er den ældste i hovedstaden, skulle i lejr i „Partiopaukama“ (spejdervigen), et naturskønt sted i skærgården. Egentlig skulle jeg her kun fortælle jer om den senere arbejdslejr ved skihytten i Lappland, men indtrykkene fra den første lejr trænger sig på og kræver at få et ord med: Der er de mange små finske piger, der flokkedes om mig og fik lært at synge noget på dansk; der er samværet med de gode kammerater, wood-craft-urene i omegnen og lejrballene oppe på klippen med hav og granbevoksede klippeoer til de tre sider. Der er hele deltagelsen i de finske lejrskikke og arbejdet i lejren og så spejdernes interesse på „den danske dag“. — Endelig

affald og fældede stammer i omegnen. I tilgift havde vi arbejdet (!) med myg og især knott (ganske små flueagtige stikdyr, der kan overfalde én, så man bliver næsten sort af dem). Med alt dette gik fem muntre og livlige dage, der alle sluttede med lejrball (de omkringsiddende indhyllede i fluenet og torklæder) eller med sang og fortællingen om pejsen.

Om søndagen hvilede økskerne, og efter en udflugt til højfjeldet var der indvielse af „KATAN“, hvortil hele den nærliggende lille landsbys beboere var indbudt. Præsten fra nærmeste kirkeby (Muonio) indledte med gudstjeneste; derefter var der kaffe og bagværk til alle, og spejdere og gæster legede og sang for hinanden. Det var for nordfinnerne en meget festlig lejlighed, og man var mødt op i stiveste puds. Jeg kunne unde jer at have set

Der arbejdes på kraft

Tetid

børnenes og især mændenes højtidelige og lidt generte udtryk.

Efter arbejdsdagene ventede der os tre dages vandretur. 70 km over ubeboede højedrag, naturparken „Pallas-tunturi“ med rensdyrflokke, en rig fjeldflora, rivende vandløb og i dalene eventyragtige skove med væltede træer og unge spirer af fyr, birk, røn og utallige andre slags mellem hverandre. — Jeg tror næsten, det blev en svømmetur, sådan havde himlen åbnet for sine sluser den første dag og forvandlet fjeldet til sump og stien til den nydeligste lille bæk. Så vi havde sandelig noget at more os over, da vi efter de første 14 km nåede en tidligere eneboerhytte, der nu med sit ildsted, sin briks og een kvadratmeter gulv var beregnet for seks vandrere ... Vi var bare fjorten — der inden endnu 14 km den dag skulle lave mad, skifte fra inderst til yderst og have alting hængt til tørre. Det kunne lade sig gøre!

Den følgende dag strålede solen, og vi havde en storartet udsigt langt ud over landet til alle sider.

I en større landsby nord for fjeldene hilste jeg på Yrjö Kokko, forfatteren til bl. a. „Jorden og vingerne“ — har I lyst til at høre mere om den finske natur på en spændende måde, så læs den bog.

Derefter gik det med bus gennem fladere land hjem til Kåtan, dagen efter med tog hjem til Helsingfors, og dér havde jeg endnu nogen tid, inden turen gik hjem til Danmark.

Når jeg nu sidder herhjemme, har jeg ofte tænkt på, hvad Strindberg i et skuespil lader en person sige, da denne endelig får det fiskenet, han har ønsket hele sit liv: „Inte så som jeg hade tänkt mig ...“ — han mener, at helt sådan, som vi mennesker tænker og ønsker mange ting, bliver de aldrig. Men jeg må sige ham imod, for en sådan ferie med så rigt et udbytte havde jeg ikke drømt om. — Nu lærer jeg finsk for at kunne det lidt bedre deroppe næste gang.

Nokke

Afgang fra en vandrerhytte

Tak for godt salg af Spejderjul 1957!

I har solgt ca. 20.000, og det er ikke så lidt.

Bedste sælgertrop var Thurø, som solgte 16 $\frac{2}{3}$ pr. spejder. Bedste patrulje blev Svalerne i 2. Horsens med 28,5 pr. spejder. Og bedste sælger var Helle Rasmussen fra 2. Horsens, der solgte 44 eksemplarer.

De har fået deres præmier tilsendt!

Forøvrigt har vi ikke på korpskontoret modtaget mange meddelelser om gode sælgere, — så måske er der her og der i landet nogen, der bliver lidt lange i ansigterne ved at se tallene her! Red.

Hvem skal til Mexico?

Det skal Susanne Hermann, den eventyrligt heldige kartoffel, der efter forskellige prøver i fransk og tysk og andre prøvelser er udtaget til at repræsentere Danmark på Juliette Low-stævne på La Cabana i juli 1958.

Vi skal senere høre lidt om hendes forberedelser og meget om hendes oplevelser med hendes egne tegninger.

Red.

POSTBOXEN

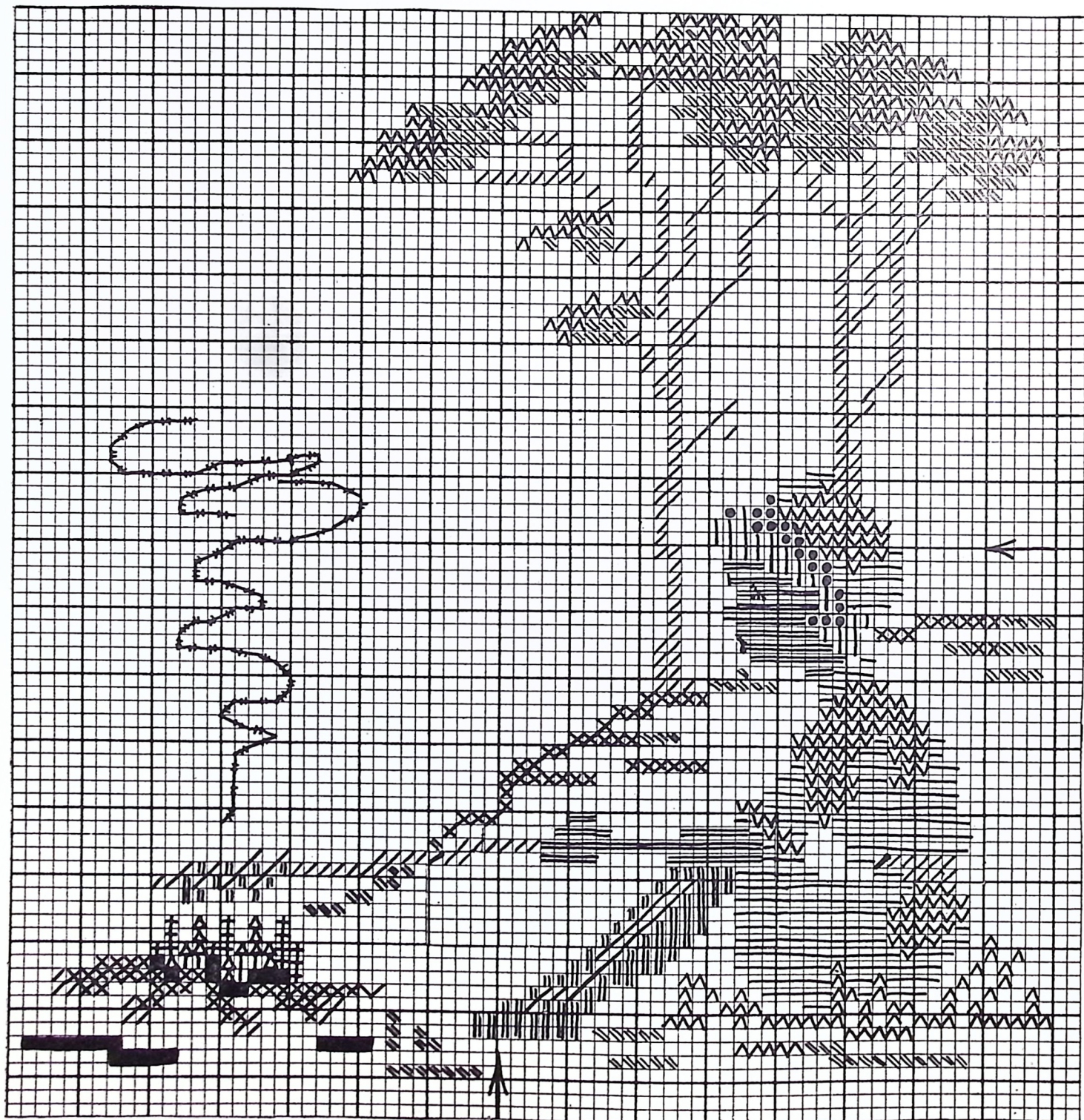
Tak til alle, der skrev til mig i året, der gik, og hvis I ikke fik det, I ønskede, er skylden ikke min; jeg skriver omgående til det land, I har ønsket jer, men så hører mit ansvar op, og det er det pågældende lands postboxsekretær, du må prøve at finde frem til netop den 14-årige fra Mexico, der har ønsket dig. — Her er nye adresser:

- 1 gift fører fra Australien.
- 1 gift fører fra Tyskland. 10 piger på 14 år.
- 1 lærerinde i en 5. klasse i Norge, 25 stk., halvdelen er sp.
- 1 ptf. fra Norge, 15 år.
- Mange spejdere fra Norge, 12–14 år.
- 1 gift div.chef fra Norge, 33 år.
- Som sædvanlig mange ganske unge fra U. S. A.
- 1 tropsf., norsk-født, nu U. S. A., søger adresser til 10 piger, 11–13 år.
- I kan få næsten alle lande nu, dog ikke Grønland endnu.
- 1 sp. fra Island, 16 år.

Fromse,
Gillesager 130, Glostrup.

⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡⚡

Husk, om I skal sy en blå uniform, da at erstatte mønstrets grønne nuancer i dragten med blå.

	MØRK GRØN	895
	MELLEM GRØN	367
	LYS GRØN	320
	MØRK GULGRØN	905
	LYS GULGRØN	907
	OLIVENGRØN	831
	SORT	
	MØRK BRUN	938
	LYS BRUN	435
	LYS GUL	745

Sådan ser
det færdige
broderi ud ...

	MØRK GUL	743
	LYS GRÅ	415
	MØRK GRÅ	317
	LYS BLÅ	800
	MØRK BLÅ	798
	LYS RØD	666
	MØRK RØD	304
	HVID	
	HUDFARVE	

Kunne I klare spørgsmålene i spejderspillet på midtersiderne?

Trille siger, det kan lade sig gøre ved hjælp af spejderbogen og gamle blade. Hvis det kniber, så skriv til mig, så skal I få en „facitliste“.

Red.

Vil du være køkkenmedhjælper i Fredericia i påsken?

Vi skal bruge 8—10 store spejdere. Var det mon ikke noget for dig? Du skal være fyldt 14 år, være sund og rask og vant til husligt arbejde. Sammen med de andre, som er på køkkenholdet, skal du sørge for at hjælpe med at tilberede alle måltiderne, dække bord og varte op og hygge om alle deltagerne, som er med i påskens blåmejse- og tropsførertræninger.

Prisen er 15 kr. for rejse og ophold. Er du interesseret i at komme med, bedes du — gennem din tropsfører — skrive til: Instruktoraftdelingen, Læssøgade 199, Odense, inden 1. marts. Husk at skrive, hvor gammel du er.

Meddelelse til alle „Pigespejderne“s læsere!

På grund af dyrtid udkommer bladet i år igen kun i 8 numre, 5 forårsnumre og 3 efterårsnumre.

Red.

Kære patruljeførere!

Der er kommet nogle indbydelser fra udlandet specielt til jer, men da vi ikke har kunnet nå at fortælle om dem her i „Pigespejderne“, må I bede jeres tropsfører se efter i „Førerbladet“ for oktober 1957 og februar 1958 og fortælle jer om den internationale patruljeførerlejr i Finland sidst i

juli og patruljeførerlejren i Sverige i første halvdel af august.

Hvis I har lyst at prøve at komme med i en af disse lejre og opfylder alders- og dygtighedsbetingelserne — og har fået lov af jeres forældre, så indsend ansøgning med jeres førers anbefaling til korpskontoret, Læssøgade 199, Odense, inden 1. marts.

Spejderchefen

I februar arbejder vi med det internationale

Tryksager og bøger

Pjecen „Pigespejdernes internationale kammeratskab“	0,25
Postkort m. Lord Baden-Powell, farvelagt	0,30
Postkort m. Lady Baden-Powell, farvelagt	0,40
Noder til „The World Song“	2,00
Paintingbook m. tegninger og oplysninger om uniformer fra hele verden	3,50
Brownies of the World, 4 forsk. hefter m. blåmøseuniformer fra hele verden, til at farvelægge	1,40
Skandinavisk ordliste, spejderglosser på 4 sprog	0,25
Hefte på engelsk om „Our Chalet“	0,95
14th Report — oplysninger om spejderarbejdet i alle lande	5,00
„I Livets Skole“, af B.-P., indb.	9,75
Verdenspigespjederchefen, af E. K. Wade	7,50
27 years with Baden-Powell, af E. K. Wade, indb.	15,75
World Adventure, af M. de Beaumont... ..	3,50

Pigespejderlommebogen 1958

Maylands kalender m. flagtavler og spejderstof 3,85

Pigespejdersangbogen

kan nu igen fås i skindbind..... 8,00

OBS. Fra 1. februar ændres depotets åbningstider. De er nu således:

Mandag, tirsdag, onsdag, torsdag kl. 9-17,30,
fredag kl. 9-19, lørdag kl. 9-14.

Thinkingday-kort

Når du i februar skriver hilsener til dine spejderkammerater i udlandet, benyt da depotets specielle Thinkingday-kort,
De er i 3 farver, pris 0,25

Vil du sende en lille ting til din penneveninde, foreslår vi bogen med Trilles tegneserier samt engelsk tekst til denne.

pris 1,75

duplikeret engelsk tekst 0,50

eller du kan sende

Træspejder m. verdensflag	2,50
Træspejder m. dannebrog	2,50
Spejderpåklædningsdukker, 2 forsk., pr. ark	0,65
Glasbakke, tin, m. spejdermotiv	4,00
Flaskebakke, tin, m. spejdermotiv	5,50
Askebæger, grøn email. m. emblem	5,75
Mokkaske m. emblem	5,25
Verdensflag på stang	3,65
Dannebrog på stang	3,00
Nøglering m. verdensemblem	3,75

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. Øb. 8383 . Giro 40 673

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Bladkontingent sendes til Det Danske Pigespejderkorps, Lundsgade 6, Kbh. Ø. Postgiro 86 000

Enkeltabonnementer bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år.

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 31. januar

REGISTER TIL „PIGESPEJDERNE“

40. ÅRGANG * 1957

B = Baden-Powell 1857—1957, særnummer af „Pigespejderne“.

B.-P. i 100 året:

B.-P.-festerne den 22. februar 1957.....	19-20
B.-P.-ord	B 2
Baden-Powells rejser, kort over	B 12-13
Brownsea lejren	B 4
Danske spejdere. Af Dronning Ingrid	B 3
Hvor kan vi læse om Baden-Powell?	6
Lidt om min far Baden-Powell af Betty Clay	3
Mbogoro'en fra „Sorte mænd og vilde dyr“	B 17
På besøg i Baden-Powell stuen i London	B 20-21
Robert Baden-Powell som tegner	B 6-7
— som jeg mødte ham	B 14-17, 22
Spejdere fra hele verden. Billeder	B 14-17, 22
Sådan var Baden-Powell	B 8-11, 22
To efterladte breve fra B.-P.	B 23
— — —	
Da Lady Baden-Powell erobrede Kolding	37
Interview med Lady Baden-Powell	38-39
Lady Baden-Powell. Billeder	34-36, 39
Message from the world chief guide	B 5
— — — dansk oversættelse	B 22
Verdenspigespjederchefens tale i K. B.-hallen den 8. april	40

Internationalt:

At leve og rejse	56-57, 61, 63
Frimærkeindsamlingen	2, 18, 98
Hvad ved du om FN?	83-85, 95
Indbydelser: Fra udlandet til store spejdere	108
— Hvem vil til Mexico?	86
— Der er mange, der skal i verdenslejr til sommer	5
Nyt derude fra: Courmettes	104-105
— — — Danske førere i Grønland	108
— — — I skotsk lejr	74-77
— — — I verdenslejr på Philippinerne ...	42-45
— — — I verdenslejr i England og Schweiz	72-73, 77
Postbox	11, 20, 45, 74, 86, 100

Korpsset:

Døvelotteriet	74
Jægergården	24-25
Lykkelotteriet	103
Fra trops- og divisionsblade	6, 27
Spejdernyt	11, 20, 59
Spejderudstilling i København	47
Vandrekort	11
Var I med til at rense Danmarks natur den 2. juni?... ..	78
— — —	
Hvor spejdere mødes II: K. F. U. K. spejderne i Danmark	52

Personalia:

Poul Flagstad	5
---------------------	---

Britha Nielsen, Grågåssenes trop	100
Inge Lise Søgaard, 7. Aarhus	59
Må vi præsentere:	
Ingeborg Jessen „Jess“	111
Ellinor Larsen	60
Lil Lund	11
Gunvor Steffensen	78

Lejre:

Lynglejren ved Grenaa	90-91
Solskinslejren ved Skamling	69-70
Palnatokes trop ved Kalø vig.....	71, 74
Eventyrlejren ved Sanderumgård. K. F. U. K.'s landslejr	68

Instruktivt stof:

Bast i ny moderne skikkelse	87
Det gælder om at indrette sig praktisk (i lejr)	53
Dit eget værelse	22

Fra vore hjem af i dag og i morgen:

Grønne grene, påskeret, drypper din uniform	28-29
Med rive og pigkæp	46-47
Lidt lækkert i lejren, hvide tennissko, om at smile	58-59
Appelsindrik, badedragten, potteplanter	92
Juletræet, konfekt	102-103
Kender I Dick Turpin? (Knob)	54
Udluftning i sommerlejr	54
Vor gode ven — rygsækken	55
Rådsklippen	7, 86
Vi klipper og klistrer julekort.....	108-109
Vor korsstingsserie	94, 110

Naturen:

Havens fugle	62
En morsom vintergæst (vandstæren)	62
Marts	10
En „svalcengang“ og andre svalereder	26

Fortællinger, sange m. v.

„Ad vinterens våde, vilde veje“ af Thora Lund	106-107
Boganmeldelser og boglister.....	93, 100
„Glenterne ordner det“ af Birgit Stryhn	12
„Kære spejdere“	18, 66, 82, 98
Mors dag	43
Sange: „Der står et navn i spejdersind“	18
„Er du rede“, med noder	50
„Sangen om kløverbladet“, med noder	29-30
Tinka	7, 31, 60, 70, 111
Trille tegner „Mange små og store gøremål“	88-89

Opgaver, konkurrencer m. v.

Jubilæumskonkurrence	21, 41, 51, 67, 99-100
Jubilæumspatruljen	9, 31, 47, 63, 79, 95
Kan du gætte? Krydsordopgave	8, 45
Konkurrence for Bambi og Svalcpt., DTC og DC ...	101
Spejderjul	15